

vente paa, om nogen vil sige: Dette er noget, som man aldeles ikke er kommen overens om, der ere de ærede Medlemmer frit stillede, de kunne vedtage det eller lade være. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds vil sige dertil. Han er jo en studeret Mand. Der er jo for Resten et Ordssprog, som siger, at „Løgn er en Videnskab, jagde Janden, han studerede ved Universitetet i Kiel“; jeg vil nu ikke paastaa, at det ærede Medlem har studeret ved dette Universitet, tværtimod jeg veed, at han har studeret ved Kjøbenhavns Universitet; men jeg tror godt, at det ærede Medlem er i Stand til den diplomatiskke Fortielse, som kan være nødvendig, naar man er inde paa saa vanskelige Forhold, som man er i det Øjeblik, hvor det gælder at slutte Overenskomst og dels aabenbare dem, dels fortie dem. Jeg vedbliver at tro, at der er Overenskomst om dette Punkt, enten det bliver udtalt her i Salen eller ikke; og da dette Forslag kom herved, vidste man godt for en Del Medlemmers Vedkommende, at Meningen var, at det skulde vedtages, som det forelaa; og hvad ærede Medlemmer sige desangaaende, er mig ganske ligegyldigt. Enten er det ærede Medlem ikke bekendt dermed, eller ogsaa har de ærede Medlem en anden Opfattelse af, hvorledes man udtrykker sig om den Art Punkter, end jeg har.

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem kommer for langt bort fra Vædringsforslagene og Lovforslagets Paragraffer.

Brandes: Det er sandt; jeg kommer langt bort derafra. Jeg tror imidlertid, at der har været Anledning for mig dertil; men jeg skal rette mig efter den ærede Formands Bemærkning.

For øvrigt har den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds talt ens; det er to Hjertes og eet Slag. Der er ikke nogen Forskel paa, hvad de sige. Den ærede Minister siger meget bestemt, at naar vi ikke tage Lovene i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, agter han overhovedet ikke mere at forelægge den; og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds siger med samme Sikkerhed, at han tilraader Medlemmerne at tage dette Forslag, thi ellers kommer der slet ikke noget ud af det. Det ærede Medlem tillagde mig, paa Grund af det Vædringsforslag, jeg har stillet, en Tilbøjelighed til overhovedet at komme Helligdagene til Livs; men det er for sagt, og det er jo ogsaa blevet sagt i dette

Øjeblik af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, at der jo i Virkeligheden i dette Lovforslag slet ikke er Tale om Fred paa Folketirkens Helligdage, og navnlig er intet Menneſte traadt op og har sagt, at det er det, vi skulle lovgive om; men om Arbejds Frihed overhovedet paa Helligdagene, saa jeg veed ikke, hvorledes man kan komme til at behjæde nogen det, som jo er Meningen med det hele, nemlig at man virker for Arbejdsfriheden, men er ligegyldig over for Helligdagene. Dunter det ærede Medlem, jeg skal udtale mig derom, saa skal jeg sige, at jeg ikke har Interesse for en Udvidelse af Helligdagens Fred her i Landet; og er der nogen, som siger det her i Salen? Jeg har ikke hørt det sige; det ligger udenfor, saa den Behjædelse rammer mig ikke. Den sataniske Tilbøjelighed, som det ærede Medlem tillægger mig, at jeg vil Helligdagene til Livs, er lige saa urimelig som den barnlige Tilbøjelighed, som det ærede Medlem tillægger mig til at opstille umulige Forslag; det er mærkeligt, paa een Gang satanisk og barnlig; men maaste ingen af Delene passere. Jeg skal kun sige, at de Indvendinger, der ere gjorte mod Forslaget, synes mig ganske løse. Det ærede Medlems Argument med Hensyn til, at Arbejde ikke maa træves, men at det ikke absolut forbydes i dette Forslag, var, at det i mange Tilfælde ikke vilde føre til nogen som helst virkelig Frihed. Det ærede Medlem sagde til mig, at hvis jeg var Bladudgiver, vilde jeg ikke tillade mine Referenter at være fri for Arbejde paa Valgdagen. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at jeg paa Valgdagen vilde opfordre Referenterne til at stemme, og det kunne de ogsaa godt komme til, samtidig med at de referere om Valgdagens Begivenheder. Man skal ikke forhindre Folk fra at stemme den Dag; men ud over det skal der ikke gaas; det er ligegyldigt i og for sig, om Valgdagen er en Fridag i den Betydning, at Folk skulle more sig, at de skulle have en Fridag mere om Aaret; men hvad der skal opnaas, er, at Folk skulle komme til at afgive deres Stemme, og at der ikke lægges Hindringer i Vejen derved. Det veed det ærede Medlem kan være Tilfældet. Det meste, der interesserer mig i denne Sag, er, om vi ikke skulde bruge denne Vejliged til at slaa det fast. Nu er det sagt af andre ærede Medlemmer, at alle Indvendinger mod, at Valgdagen optages paa denne Helligdagslov falde bort, saa snart Grundlovsdagen staar paa dette Forslag; det skal jeg imidlertid ikke dvæle ved. Men jeg vil atter rette det Spørgsmaal, som jeg sidst rettede til den ærede Justitsminister, men som jeg ikke fik Svar paa den Gang, nemlig om